

Balogh Endre

MOBILFÜGGŐ

Különböző jövő tartozhat közös
múlthoz; külön-külön
börtön, más-más sebek,
kusza zagytározók. Hiába
valóság az öt és fél év,
több ezer levél, ötvenezer
üzenet. Egyikük megnyitja
az appot, és fent, a kis körben,
az első helyen makacsul ott
a másik arca. Folyton
a mobilt nézi: mikor csipog már,
vagy dorombol, mit jelez
– figyelemzavar, disszociáció –,
jön-e a hír: te pupák,
ne balhézzunk; csalódás
kapszulái a percek.
Beszélgetni, magyarázni,
értelmezni nem fog már
a másik, erre mérget vehet.
Amikor okos, szárnyal,
de most lajhár, buta
a szív, nem követi le
a mégoly komótosan
alakuló való igazát.

EGYMÁS UFÓI

Legalább önmagad árnyékának
néma tükröződésére számítasz,
közös nyelvetek nem lévén.

Vajon észrevennéd, ha egy közeledne
feléd? Más forma, más hangok.
Talán nem látható, pedig itt lehet.

Ha érzékelitek is egymást, unalom,
zavar, félelem ébred, hányinger,
és elszaladsz te, menekül ő.

Egy padon sem tudnátok egymás
mellett ülni, nemhogy súlytalanságban
világot építeni örömmek, pusztulásnak.